

for så vidt angår danske farvefilm at forhøje den indehaveren af producentrettighederne tilkomende andel af det pligtige afgiftsbeløb fra 25 pct. til 35 pct. svarende til en forhøjelse af producentandelen med 40 pct. Andelen beregnes af den fulde afgift uden fradrag af det foreslåede fradrag på $\frac{1}{7}$ af det pligtige afgiftsbeløb.

Det er ikke muligt at anslå hvor stort et provenutab, den foreslåede ændring vil medføre. Det bemærkes herved, at producentstøtten af samtlige danske film er anslået at beløbe sig til ca. 2 mill. kr. om året, og provenutabet vil højst kunne udgøre 40 pct. heraf, men vil sikkert andrage et langt mindre beløb.

3. Udover den foreslåede lempelse af forlystelsesafgiften af filmsforevisninger foreslås der gennemført en *nedsættelse af afgiften af cirkusforestillinger og visse varieteforestillinger*, bestående i et fradrag på 50 kr. pr. dag i det beregnede afgiftsbeløb.

Den for cirkusforestillinger foreslåede lempelse af forlystelsesafgiften er begrundet i de økonomiske vanskeligheder som flere — særligt mindre — cirkus befinder sig i.

Da det må anses for naturligt, at varieteforestillinger også i fremtiden i forlystelsesafgiftsmæssig henseende sidestilles med cirkusforestillinger foreslås det, at sådanne varieteforestillinger, der finder sted i henhold til varietetilladelse, og hvorunder der hverken finder servering sted på tilskuerpladserne eller er adgang til publikumsdans, får den samme lempelse i afgiften som cirkusforestillinger.

De foreslåede lempelser skønnes at medføre et provenutab på 50 000 kr. årlig.

4. Endelig foreslås den i lov nr. 260 af 27. maj 1950 § 5 indeholdte bestemmelse, hvorefter afgift af entreindtægten ved væddeløb og anden vædekamp, hvortil der er knyttet totalisatorspil, svares med $\frac{2}{7}$, ophævet.

Den foreslåede ophævelse af den særlige afgiftsats for væddeløb og anden vædekamp, hvortil er knyttet totalisatorspil, er begrundet i de økonomiske vanskeligheder, som de væddeløbsbaner, der har bevilling til totalisatorspil, nemlig hestesports- og cyklebanerne, for tiden kæmper med. Bestemmelsens bortfald vil bevirke, at spørgsmålet om erlæggelse af forlystelsesafgift af entreen til væddeløb, hvortil der er knyttet totalisatorspil, fremtidig skal afgøres på grundlag af bestemmelsen i § 4, f. og g., i loven af 27. maj 1950, hvoraf følger, at afgiften af entreen til væddeløb med professionel deltagelse fremtidig bliver $\frac{1}{6}$ af entreindtægten, medens der ikke skal svares afgift af entreen til

væddeløb, hvori alene deltager amatører, dog bortset fra motorvæddeløb, der altid er forlystelsesafgiftspligtige med $\frac{1}{6}$ af entreindtægten, også hvor der udelukkende deltager amatører.

Den foreslåede lempelse skønnes at medføre et provenutab for statskassen på ca. 150 000 kr. Alt i alt vil det samlede provenutab for statskassen ud fra de givne forudsætninger ikke overstige ca. 5 mill. kr., men meget taler for, at det i virkeligheden vil blive mindre.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1.

Vedrørende den foreslåede ophævelse af bestemmelsen i § 5 i lov nr. 260 af 27. maj 1950 om afgift af forlystelser henvises til bemærkningerne ovenfor under 4.

Afgiftslempelsen for cirkus- og varieteforestillinger foreslås gennemført som en ordning bestående i et fradrag på 50 kr. pr. dag i den beregnede afgift, der udgør $\frac{1}{6}$ af entreindtægten. Det foreslås, at lempelsen for cirkusforestillinger kommer samtlige cirkus tilgode, altså både de cirkus, der giver forestilling på justitsministeriets bevilling og de — iøvrigt fåtallige — cirkus, der giver forestillinger i henhold til tilladelser fra politiet. Hvis afgiften for en enkelt dag er under 50 kr., bortfalder afgiften for denne dag, og fradraget på 50 kr. pr. dag gives herefter kun for de øvrige dage.

Til § 2.

ad stk. 1. Bestemmelsen i § 10 i lov nr. 260 af 27. maj 1950, der er overført fra lov nr. 499 af 8. december 1949, er begrundet i ønsket om at støtte en dansk filmsproduktion, som aldeles overvejende må bygge på det indenlandske marked med den heraf følgende forringede udsigt til større økonomisk gevinst, og selv på hjemmemarkedet endda kun i hård konkurrence med udenlandske film. Når det således er erkendt, at der bør ydes dansk filmsproduktion en støtte, som i det store og hele har hidført det tilsigtede resultat uden dog at give mulighed for i en del af produktionen at investere de betydeligt større beløb, en farvefilmsproduktion kræver, synes det rimeligt at udbygge ordningen under hensyntagen til den udvikling, som filmsproduktionen gennemgår.

ad stk. 2. I bestemmelsens 2. stykke indeholdes nærmere regler for beregningen af producentandelen i tilfælde af, at der ved samme forestilling forevises såvel danske farvefilm som andre danske film.

I finansministeriets bekendtgørelse af 15. juni 1950 er det foreskrevet, at en filmsforestilling i